

af Pengecirculationen, som et Døds af Tilliden. Der blev egentlig ikke fremsført nogen Indsigelse mod denne Betragtningssaaede; der blev kun af den meget ærede Vicepræsident (Vehmann) bemærket, at han ikke saa Stillingen saa mørk som jeg, og det er altsaa maasske kun en Nuance, der danner Forskjellen mellem vore Betragtninger. Det maa imidlertid med Hensyn til nærværende Lovforslag have mindre Betydning; thi det vil være klart, at den nærværende Standsning af Pengecirculationen maa og vil have en betydelig Indflydelse paa Statens Finanser. Jeg siger med Overlæg Statens Finanser, ikke blot Kongerigets, men tillige Fællesmonarchiets. Det er jo overhovedet ikke muligt at tale om Kongerigets Finanser uden at tage Hensyn til Heelstatens Finanser; det lader sig ikke gjøre saaledes at dele Finantsvæsenet i Riget i to Dele og sige: denne Deel af Finantsvæsenet vedkommer alene Monarchiet; den har vel Indflydelse paa Kongeriget, men i Virkeligheden vedkommer den kun Fællesmonarchiet. Det er en ugjørlig Ting; det er i finantskel Henseende en Modsigelse. Naar det er saa — og jeg troer ikke, at man vil være uenig deri — at de nærværende Conjuncturer ville have en betydelig Indflydelse paa Indtægterne i det kommende Aar, navnlig paa de indirecte Indtægter, saa er det klart, at det ikke blot er de indirecte Indtægter i Kongeriget, men tillige de indirecte Indtægter i Fællesmonarchiet, som berøres deraf. Det gaar ikke an at sige: Ja, vi behøve ikke at tage Hensyn til de indirecte Indtægter i Monarchiet for at komme til en klar Forestilling om Kongerigets Stilling i finantskel Henseende. Lad os see, hvorledes Indtægterne stille sig. Indtægterne ere i nærværende Finantslov calculerede til omtrent 6 Millioner, og deraf udgjøre de indirecte Indtægter et Beløb af omtrent 1,635,000 Rb. Disse indirecte Indtægter hidrøre, som bekendt, fra Stempelpapir og Afgifter af overdragne Eiendomme, og det vil jo neppe være vanskeligt at forudsæe, at medens mange Omstændigheder have fundet Sted med Hensyn til Eiendommene, baade paa Landet og i Kjøbstæderne, vil Tallet blive indskrænket i det kommende Aar, hvilket altsaa vil have en

ikke ubetydelig Indflydelse paa Indtægten af stemplet Papir og andre Afgifter af Eiendomme overdragelser. Men, naar vi nu see Forholdet mellem de to Tal, jeg nævnte, 6 Millioner og 1,635,000 Rb., saa vil det sees, at de indirecte Indtægter udgjøre mellem 27 og 28 pCt. af den hele Sum. Men det er ikke blot de indirecte Indtægter i Kongeriget, men ogsaa i Heelstaten, som den nærværende Krisis vil yttre sin uheldige Indflydelse paa. Det er jo klart, at en stor Mængde Bærdier ere gaaede tabte — at de, der have maattet standse med deres Betalinger, at de, der lide indirecte Tab ved de allerede stedsundne Fallitter og saa fremdeles, ville være nødte til at indskrænke deres Udgifter, og det er vel fornemmelig med Hensyn til Colonialproducter, at saadanne Indskrænkninger ville finde Sted. Det er jo derved, at Tilstanden vil virke ned igennem alle de forskellige Samsundsclasser. Der vil altsaa finde mindre Indkjøb Sted af de Gjenstande, hvoraf Told svares. Men Toldafgiften for hele Monarchiet er for Finantsaaret 1857—58 beregnet at skulle udgjøre 7,300,000 Rb. eller omtrent 57 pCt. af hele den Indtægt, som er henstiftet til Fællesmonarchiet, nemlig 12,650,000 Rb. Jeg kan naturligvis ikke her tage Hensyn til Tilskudet fra de enkelte Landsdele, 3,837,000 Rb.; thi det er jo atter Afgifter, som skulle fremkomme fra Kongeriget særligt. Det er altsaa Monarchiets Indtægter i sig selv, uden Tilskud, hvoraf man man vil see, at Told- og Consumtionsindtægterne udgjøre 57 pCt. Forholdet viser sig saaledes at være over det Dobbelte mod hvad det er med Hensyn til Kongerigets særlige indirecte Afgifter. Med en saadan Betragtning for Øie, kan man vel være alvorlig stemt, naar der er Spørgsmaal om at vedtage den nærværende Finantslov, og jeg troer, at den uheldige Maade, hvorpaa vore finantske Forhold ere ordnede, bidrager meget til denne alvorlige Betragtning. Jeg har under en tidligere Sag udtalt mig om, at Hjælp og hurtig Hjælp var det, hvorom det dreiede sig. Jeg betragtede dette dengang som Hovedsagen og indlød mig ikke paa de specielle Spørgsmaal, som derved frembøde sig; jeg gjorde det efter den Betragtning, at det var gavnligt for Finantskerne, saavel for Konge-